

busbak, de herinrichting van de speelwilde (na het baggeren!) en het onderhoud aan de bruggetjes.

Wandel-bel-kring: samen wandelen?

Bij onze contacten met donateurs en vrijwilligers bleek dat er nogal wat mensen zijn die liever niet alleen in het park wandelen. Helaas is het niet goed mogelijk om op vaste tijdstippen een wandeling te organiseren. En eigenlijk is dat ook niet nodig. Als je maar weet wie liever ook samen wandelt, is het probleem al bijna opgelost. Als je dan al kennis hebt gemaakt met elkaar is een telefoontje voldoende. Alleen het begin is moeilijk: hoe kom je met elkaar in contact?

Het volgende voorstel kan uitkomst bieden:

- belangstellenden vullen het onderstaande strookje in;
- na 1 maart 2000 zal ons bestuurslid Hilly Steins uitnodigingen verzenden voor een kennismakingsbijeenkomst;
- op deze bijeenkomst kunnen deelnemers met elkaar adressen en/of telefoonnummers uitwisselen en aangeven op welke dagen/tijden men in het algemeen beschikbaar is.

Daarna zou de belkring zichzelf in stand moeten kunnen houden. Gedacht kan worden aan een jaarlijkse aanmelding en kennismaking georganiseerd door de deelnemers aan de wandel-bel-kring.

Ik toon interesse voor de wandelbelkring:

Naam: Voornaam:
 Adres: Telefoonnummer:
 Postcode: Woonplaats:
 Wandelt bij voorkeur op: 1.;
 2.; 3.

Dit strookje uitknippen en opsturen naar Stichting Bloeyendael,
 Postbus 85017, 3508 AA Utrecht. Bel eventueel voor inlichtingen:
 tel. 030 - 254 4166.

Postbus 85017, 3508 AA Utrecht

Tel. 030 - 254 41 66 Postbank 344 66 50

INFORMATIEBULETTIN 1999/NR 2

DECEMBER 1999/JANUARI 2000

Eindelijk zicht op herbouw nieuwe blokhut

Allereerst wenst de redactie u een goed begin van de 21^e eeuw toe. Wij hebben goed nieuws voor u. Op 17 december 1999 ontvingen wij een brief van wethouder Jan van Zanen van Stadsbeheer met het bericht dat met de herbouw van de blokhut kan worden begonnen. Wij zijn heel blij met dit bericht. Op 1 juli 1997 was de oude blokhut door vandalisme afgebrand en volledig verwoest. Na voorafgaand overleg met de directie Stadsbeheer is eind 1999 een oplossing gevonden voor de ook in onze ogen eigenlijk te hoge kosten van het plan. De nieuwbouw is inmiddels aanbesteed en zal in het voorjaar van 2000 starten. De herbouw was jarenlang vertraagd vanwege de ontwikkeling van een plan voor een nieuwe blokhut. Ons was er veel aan gelegen te komen tot een solide bouwwerk dat redelijk vandalismebestendig is. Daarnaast paste het natuurlijk dat het materiaalgebruik recht doet aan duurzaamheid.

Een ontwerp in leembouw bleek vanuit kosten oogpunt onuitvoerbaar. De te zware constructie zou verzakken op de ondergrond. Die bestaat namelijk uit opgehoogde poldergrond. En het zou wat merkwaardig zijn indien de leembouw door een betonnen fundering

Werb een donateur voor de Stichting Bloeyendael. Wie (minimaal) f 15 stort op girorekening nr 344.6650 t.n.v. Stichting Bloeyendael te Utrecht onder vermelding van "nieuwe donateur" ontvangt een informatiepakket. Vervolgens ontvangen donateurs periodiek informatie over het park en omgeving.

tot stand zou komen. Het gebrek aan ervaring met leembouw is ook een belangrijke kostenfactor. Er moet teveel georganiseerd worden door de aannemers buiten vaste verbanden met onderaannemers, e.d.

Onze architect, Antoni Folkers van FBW Architecten uit Utrecht, heeft vervolgens heel veel tijd en energie besteed aan een ontwerp in staalbouw. De binnenwanden worden in stucwerk uitgevoerd. Het gebouw heeft de vorm van een slakkenhuis. De buitenwand zal – zo is de bedoeling – begroeien met o.a. klimop en het plan is voorts om een natuurdak aan te leggen. Het ontwerp in staal is in principe stevig. Staal is voorts een grondstof die recyclebaar is. Datzelfde geldt in principe voor de inbouw.

Sinds begin vorig jaar trad opnicuw stagnatie op in de planvorming omdat de kosten van de nieuwbouw veel hoger waren dan begroot. De prijzen van de materialen staan in de "materiaalprijsenboekjes", dus dat was niet het probleem. Bij de aanbesteding is het financiële probleem naar voren gekomen. Ook nu was weer duidelijk dat de afwijkende vorm en het afwijkende materiaalgebruik door aannemers als een risico worden gezien. Het gaat nu eenmaal niet om een serieproduct, maar om een klein object. Aannemers zijn dan bang dat de bouw meer mensen zal vergen en vertalen dit in een hogere prijs. Met enkele beperkte aanpassingen van het plan en enkele bezuinigingen (o.a. zelfwerkzaamheid voor onze stichting) is een deel van de kloof overbrugd. Ook is via medegebruik van het gebouw door de dienst Stadsbeheer het gebruiksnut van het gebouw vergroot. De nieuwbouw is uitsluitend bedoeld voor het beheer van het park en voor natuur- en milieueducatie.

Werkzaamheden in het park verliepen volgens plan

Sinds het verschijnen van het vorige bulletin (juni jl) zijn er veel activiteiten in het park verricht door de vrijwilligers. Medio juli is er weer geooid. Ondanks de vroege zomervakanties bleek het toch weer mogelijk voldoende vrijwilligers op de been te krijgen om de hooiwerkzaamheden te verrichten. Dit is gelukt doordat er gedurende drie avonden ook uren is geooid.

Ook het oogsten van de graanakker verliep prima. De feitelijke oogst – de gerst – was al opgegeten door diverse vogels en andere dieren. Na het afhalen van de akker is begin september weer winterrogge gezaaid. Op de meeste plaatsen is de rogge goed opgekomen, al is hier en daar de concurrentie met het herik (een op koolzaad lijkend onkruid) erg groot. Door gebrek aan vorst groeit de herik lekker door. Bij vorst vriest de herik dood en kan het graan de strijd wel winnen. We zijn nog niet zover met het beheer van de akker dat jaarlijks met de sikkel het graan daadwerkelijk op schoven kan worden gezet en echt kan worden geoogst. Gezien de kleine omvang van de graanakker kan dat alleen maar een "educatief project" zijn.

In september is gedurende twee zaterdagen voor de tweede keer gehooid door zo'n vijftiental vrijwilligers. Door de vrij droge zomer was het hooi minder snel gegroeid dan we gewend waren. Daardoor waren we de tweede zaterdag keurig op tijd klaar met het werk. Vaak is het nogal stressen om alles af te krijgen. Ook is er weer de nodige vuilnis uit het park gehaald. Een andere activiteit was het onkruidvrij maken van het hellingbos langs de A28 (ten zuiden van het AMEV-kantoor). De boompjes groeien voorspoedig door onze zorgen. Verder zijn de nestkasten weer onderhouden (zie elders in dit nummer). Ook zijn wandelingen georganiseerd voor onze donateurs en is een borrel georganiseerd voor de vrijwilligers. Tenslotte is met een voorlichtingsstand deelgenomen aan de stedelijke milieumarkt en aan het wijkfeest Wittevrouwen. Alle geplande werkzaamheden zijn uitgevoerd.

Wilt u meer weten over het vrijwilligerswerk in park Bloeyendael? Over het takken slepen, het hooien, e.d.? Op de zaterdagen 5 en 12 februari 2000 worden geknotte wilgen en uitgedunde populieren uit het park gesleept (10.00 – 15.30 uur). Komt u helpen of kent u anderen die dat willen doen? Bel ons. Telefoon 030 / 254 41 66

Vandalisme in het park neemt toe

Sinds de zomer bivakkeert een groep jongeren regelmatig 's avonds in het park. Dit komt tot uiting in een groot aantal pilsblikjes (Wanneer komt er extra milieubelasting op drinken uit blik?) naast

de vuilnisbakken en tussen de struiken en in een zeer groot aantal leeg gecrookte zakjes hasj. De combinatie van drank en hasj leidt – zeker bij overmatig gebruik in groepsverband – tot allerlei vreemd gedrag. Sinds de zomer zijn diverse vernielingen aangericht in het park. Fraaie exemplaren van de wilde pruim aan de kop van de Oostbroekselaan zijn deels gesloopt. Van diverse jonge aanplant is de top afgebroken. Nabij de voormalige blokhut is de vitrinekast, waarin wij informatie over het park ophangen, totaal gesloopt. Ook is het hekwerk dat de heemtuin (de directe omgeving van de voormalige blokhut) afsluit voor vrije toegang voor het publiek niet één, niet twee, maar drie maal totaal gesloopt. De kosten hiervan voor de dienst Stadsbeheer zijn aanzienlijk. Het allerergste is wellicht nog dat in december diverse bijenkasten van de imkrij Theo de Ronde in een sloot zijn gekieperd. Dit betreft niet verzekerbare schade en de imker stond het huilen dan ook nader dan het lachen. Het ontbreken van sociale controle vanuit de voorheen bestaande blokhut wrekt zich.

Met de vorige burgemeester hebben wij al correspondentie gevoerd over het af en toe in het park laten verschijnen van parkwachters. Wij denken dan aan tot verbaliseren bevoegde personen, die zonodig bijstand kunnen krijgen van de politie. Er kwam een heel enthousiaste brief dat alles spoedig goed zou komen. Wij zijn nu enige jaren verder en sinds januari 2000 lopen er af en toe parkwachters in het Wilhelminapark. Dit zal allerlei onverlaten bepaald aanmoedigen om het “werkterrein” te verplaatsen naar Park Bloeyendael. Naast vandalen hebben wij niet behoefte aan ook nog eens een (extra) dosis alcoholverslaafden en zwervers.

Het aanspreken van mensen op hun verantwoordelijkheid begint ons inmiddels behoorlijk te vervelen. Bij veel mensen is dan sprake van een grote bek in plaats van een groot verstand. Groepjes jongeren zijn geneigd per mobiele telefoon allereerst hun vriendjes en zonodig hun vader te hulp te roepen. De politie is altijd “druk, druk, druk” en dus is de pakkans voor de kleine criminaliteit gering. Wij zullen allereerst in contact treden met het wijkbureau en met de wijkagent om aandacht te vragen voor de problemen. Wij zien in de huidige situatie de start van de bouwactiviteiten met enige zorg tegemoet. Of moeten we zelf – net als de groep jongeren – gewapend met een

mobilofoonje zelf ook 's avonds op de bankjes in het park gaan zitten drinken. We zullen de telefoonnummers van de wijkagent, het wijkbureau en van de burgemeester vast uit ons hoofd gaan leren.

Baggeren schiet niet op

In het vorige nummer meldden we u enthousiast dat het baggeren in Park Bloeyendael in het najaar van 1999 zou starten. Ook elders in de media verschenen berichten dat de grote geldstroom die de gemeente had vrijgemaakt voor achterstallige baggerwerkzaamheden in sloten en plassen tot concrete daden zou leiden. We informeerden regelmatig naar de voortgang bij de betreffende functionaris van het Ingenieursbureau van de dienst Stadsbeheer. Maar – “druk, druk, druk” – de betreffende beampte was er niet, was ziek, of druk bezig en hij was de enige die er van wist.

Zo kan de gemeente elk jaar weer een activiteit aankondigen die vervolgens in de tijd opschuift, waardoor er ieder jaar weer geld overblijft. Nog even wachten, jongens van het stadsbeheer, dan vallen de sloten bij ons droog en kunnen we een landaanwinningproject starten! Maak het raadsvoorstel daarvoor maar vast gereed, want jullie hebben het zo “druk, druk, druk”.

Het baggeren van de zwaar verontreinigde Biltse Grift die langs het park loopt, is ook dringend nodig. Afgelopen voorjaar is er bijna iemand verdronken toen hij met een kano in de bagger bleef steken. Dit water valt onder beheer van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden. Het is hier niet zozeer een financieel probleem alswel het ontbreken van baggerstortlocaties voor verontreinigde grond.

HOV-project maakt park ontoegankelijk

Langs de Waterlinieweg is het voormalige fietspad inmiddels verwijderd en is de HOV-baan met aangrenzend geasfalteerd fietspad gerealiseerd. Zoals ook eerder is bericht heeft het ons de grootst mogelijke moeite gekost om de tankwal langs de Waterlinieweg nog begroeid te houden met bomen. Sommige gemeenteamttenaren wilden alle bomen slopen en anderen het liefst een fietspad ter breedte van een autoweg, half uitgehakt in de tankwal. Wij hopen dat de fietsers die in de toekomst de stank en

herrie van auto's en HOV-bussen op deze route trotsere zullen genieten van de op het nippertje geroede bomen en dat de wandelaars op de tankwal – ook door nieuw aan te leggen jonge aanplant – toch lekker in de natuur kunnen wandelen.

Voorheen was het mogelijk om vanaf het rosarium bij het Wilhelminapark via de Stolberglaan achter de begraafplaats langs (naast de Waterlinieweg, aan de stadskant) naar Bloeyendael te wandelen. Door de aanleg van een brug voor het HOV over de Biltse Grift is dit pad tijdelijk gestremd. Naar verluidt is de route voor de zomer weer als vanouds toegankelijk. Het voetpad onder de Waterlinieweg is dan verlengd tot en met de HOV-baan.

Aan de zijde van de Archimedeslaan is de doorgang voor het autoverkeer opengesteld, vanwege de drukte bij de Berekuil. Tegelijkertijd is een totaal wachtverbod ingesteld voor beide zijden van de Archimedeslaan, terwijl dit alleen in de spits door de week nodig is. Bezoekers van het park die per auto komen moeten op doordeweekse dagen daarom hun auto parkeren op de smalle Oostbroekselaan. In het weekend kan ook op de Galileilaan worden geparkeerd. Wij waren vooraf in kennis gesteld van deze vanwege het HOV-project Berekuil noodzakelijke maatregel en hebben er toen voor gepleit de oversteekplaats voor fietsers naar het witte bruggetje (richting Fort de Bilt) goed te beschermen. Dat laatste gebeurde pas nadat er bijna enkele ernstige ongelukken waren gebeurd met fietsers.

We hopen dat de toegankelijkheid van het park de bezoekers spoedig verbetert. De Archimedeslaan zal in de loop van 2000 weer worden afgesloten voor doorgaand verkeer. De verwachting is dat na aanleg van de HOV-tunnel bij de Berekuil het verkeer “normaal” kan doorstromen. U bent dan zelfs per HOV-bus in acht minuten van het station in het park! Wat zal het dan druk worden in ons park.

Nestkastenbeheer in november/december

Door onze vrijwilligers Pieter Groenendijk en Theo de Ronde zijn in november en december 52 nestkasten geïnspecteerd en gereinigd. Hiervan waren 45 kasten bebreed. Vier nestkasten waren spoorloos

verdwenen, waarbij er geen twijfel bestaat dat van diefstal sprake is. Er zijn dit jaar zeer veel kasten gerepareerd door Pieter Groenendijk, danwel door nieuwe vervangen. De logees in de nestkasten zijn overwegend mezen en dan met name koolmezen. Daarnaast zijn nesten van het winterkoninkje en de matkopmees aangetroffen. Opvallend was het hoge aantal dode volgroeide kuikens (17 stuks). Het vermoeden is dat dit komt door voedselgebrek, want het voorgaande jaar was een slecht vlinderjaar en dus waren er in 1999 weinig rupsen.

Tot onze spijt stopt Pieter Groenendijk na een jarenlange trouwe inzet – vanwege zijn gezondheid - met de nestkastinspecties. Joan van Aelst is bereid gevonden hem te vervangen. Zoals Pieter het zelf zei: “De sjouwpartijen (met zware ladder) door het park beginnen me wat zwaar te vallen. Het repareren van de nestkasten hoop ik nog wel een tijdje te kunnen doen.” Wij willen – ongetwijfeld mede namens de vele mezen - Pieter Groenendijk heel hartelijk bedanken voor zijn belangeloze inzet voor de natuur in de stad en voor zijn inspectierapportages.

Onderhoud vraagt opnieuw aandacht

In 1999 hebben wij na het vertrek van Piet van Kats lang moeten wachten op de vervulling van de vacature van hoofd van de wijkpost van Stadsbeheer aan de Prinsesselaan. Na een korte tussenperiode met Dick van Doorn (weggekocht door een ons omringende gemeente) is Ruud Borst recent hoofd van de wijkpost geworden. De zuinige gemeente Utrecht heeft hem nog geruime tijd ook het groen op zijn oude post (Oog in Al) laten beheren. Het goede en reguliere contact tussen de wijkpost en onze stichting heeft daar echter onder te lijden gehad.

Wij wijzen op de weer oplopende achterstanden in het onderhoud in het park. Als er geld uit het onderhoudsbudget over is gebleven, komt dat dus niet door een perfecte onderhoudsstaat, maar o.a. door het “druk, druk, druk” van iemand met twee banen. Wij noemen als aandachtspunten verzakte en met groen overwoekerde paden, het toezicht op loonwerkers in het park, de herinplant langs de HOV-